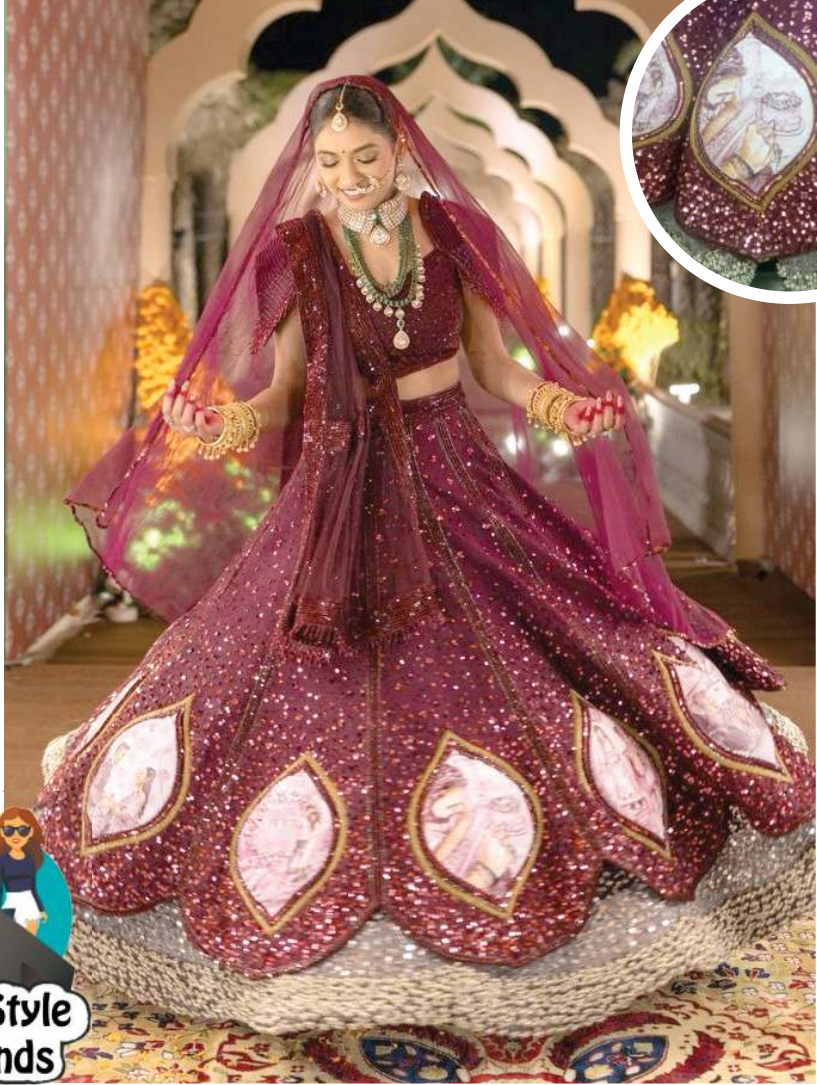

લગ્નમાં કસ્ટમાઇઝેશન અને પર્સનલ ટચનો પદ્ધતિ મહિમા

બ્રાઇડલ મહેંદી અને લહેંગામાં કપલની ચાદગાર પળોનું ચિત્રણ

અત્યારે લગ્નની સિઝન ચાલી રહી છે. લગ્નમાં શામિલ ભારતીઓની નજર સૌથી વધારે ટકેલી હોય દુલ્હન પર. તેનો ખૂબસૂરત બ્રાઇડલ વેઅર, તેનો મેકઅપ, તેની મહેંદી. હવે તો લગ્ન ભવ્યથીભવ્ય બનાવવા માટે કોઈ કચાશ છોડવામાં નથી આવતી. અત્યારની યંગ જનરેશન પોતાના વેડિંગમાં લાગણીની સ્પર્શ પણ ઉમેરતી હોય છે. લગ્નના કસ્ટમાઇઝડ પોશાકની સાથે હવે કસ્ટમાઇઝડ મહેંદી પણ ટ્રેન્ડિંગ બની છે. મહેંદીની ડિઝાઇનમાં પણ પર્સનલ સ્પર્શ ઉમેરવાનો આ ટ્રેન્ડ છેલ્લાં દોઢ બે વર્ષથી છે. બ્રાઇડલ મહેંદીમાં એવું તો શું અનુભવ કરવામાં આવે છે કે, જેને કારણે તે દુલ્હા અને દુલ્હનને લાગણીના સ્પર્શનો અનુભવ કરાવે છે? તેના વિશે આપણે જાણીએ...

બ્રાઇડલ વેઅરમાં પહેલી મુલાકાતથી લઈને માંગમાં સિંદૂર ભર્યું તેની સફર બતાવી

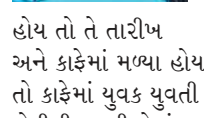

બ્રાઇડ વિશ્વા પટેલ માટે જે કસ્ટમાઇઝડ લેંથો (સફ્ટ) તૈયાર કરા્યો હતો. તેમાં બ્રાઇડ અને ગ્રૂમની ફર્સ્ટ મુલાકાતથી લઈને તેમના કોર્ટ મેરેજ અને બ્રાઇડના માંગમાં દુલ્હાએ સિંદૂર ભર્યું તે તમામ ક્ષણોને ચિત્રના સ્વરૂપમાં કંડારવામાં આવી છે. પેઇન્ટિંગ આર્ટિસ્ટ ગીતા વ્યાસે આ કસ્ટમાઇઝડ લેંથો તૈયાર કર્યો હતો. 12 કળીના આ લેંથામાં દરેક કળીમાં દુલ્હા દુલ્હનની એક એક મુવમેન્ટ કેઅર કરવામાં આવી હતી. વિશ્વા અને તેના હસબન્ડની ફર્સ્ટ મુલાકાત કાંદેમાં થઈ તે, બંનેએ એકબીજાને પસંદ કર્યા કારમાં કોરી પીતા પીતા લગ્ન માટે રાહ થયા તે ક્ષણ, પછી ગોળધાણા, જશની બથૂડો, વિશ્વાની 25મી બથૂડો, બંનેના એન્ગેજમેન્ટ થયા તે, સાથે દિવાળી સેલિબ્રેશન કર્યું તે, બંને બાર્સિલોના ફૂટબોલ સ્ટેડિયમ ગયા તે, હોળી ધૂળેટીનું સેલિબ્રેશન, ફેમિલી USA ગયું, નાસિક ગયા ત્યાં મંદિરનું ચિત્ર, કોર્ટ મેરેજ કર્યા તે અને બ્રાઇડના માંગમાં સિંદૂર ભર્યું તે બધી જ ચાદગાર મુવમેન્ટ વાઈન કલરના લેંથામાં ચિત્ર રૂપે ચાદગાર બનાવવામાં આવી. લેંથાની બોડર પર 4 કિલો ચાંદીની ધૂધરી લગાવવામાં આવી. કેમકે બ્રાઇડ અને તેની મમ્મીની ઈચ્છા હતી કે મમ્મીનું કોઈ એલિમેન્ટ આ લેંથામાં હોય એટલે બ્રાઇડની મમ્મીની ચાંદીની જવેલરીમાંથી આ ધૂધરીઓ તૈયાર કરવામાં આવી હતી.

ફર્સ્ટ મુલાકાતની ડેટ અને પ્લેસ બતાવ્યા છે મહેંદીમાં

મહેંદી આર્ટિસ્ટ સ્વીટી ડેબીવાલાએ જણાવ્યું કે, લગ્નના બંધનમાં બંધાઈ રહેલું કપલ લગ્ન પહેલાં કઈ તારીખે અને કયા પ્લેસ પર ફર્સ્ટ ટાઈમ મળ્યું હતું તે બ્રાઇડલ કસ્ટમાઇઝડ મહેંદીમાં બતાવાય છે. જેમકે, 2025ના વર્ષમાં માર્ચમાં મળ્યા

હોય તો તે તારીખ અને કાંદેમાં મળ્યા હોય તો કાંદેમાં યુવક યુવતી કોઈની ચૂસકી લેતાં હોય તેવી ડિઝાઇન કરાય છે. દુલ્હા અને દુલ્હનનું કાટૂન કેરીકેયર પણ આવી બ્રાઇડલ મહેંદીમાં હોય છે. જો તેઓ ફર્સ્ટ ટાઈમ સ્પોર્ટ્સ ગ્રાઉન્ડ પર મળ્યા હોય તો મહેંદીમાં ક્રિકેટ ફૂટબોલનું ગ્રાઉન્ડ પણ મહેંદીથી હથેળી પર બનાવાય છે. દુલ્હા દુલ્હનના ફોટા પણ મહેંદીમાં મુકાય છે. દુલ્હન મહેંદીમાં પોતાના પેડ્રેસના ચિત્ર પણ કરાવે છે. સુરતમાં 20થી 27-28 વર્ષની દુલ્હનમાં આવી કસ્ટમાઇઝડ મહેંદી બનાવવાનો ટ્રેન્ડ છેલ્લાં દોઢ-બે વર્ષથી છે.

મમ્મી-પપ્પાની ઈચ્છા હતી એટલે વેડિંગ ઇન્વીટેશન કાર્ડમાં અમારા કપલના ફોટા એડ કરાવ્યા

જુલી વધાસિયાએ જણાવ્યું કે, મેં કસ્ટમાઇઝડ મહેંદી પણ કરાવી હતી અને વેડિંગ ઇન્વીટેશન કાર્ડમાં પણ મારા અને મારા હસબન્ડ ઋષિશના ફોટા એડ કરાવી કસ્ટમાઇઝડ કંકોત્રી બનાવી હતી. આવું વેડિંગ કાર્ડ બનાવ્યું તે પાછળનો ઉદ્દેશ્ય એ પણ હતો કે આવો ટ્રેન્ડ પણ છે અને મારા મમ્મી પપ્પાની ઈચ્છા પણ હતી કે અમારા કપલનો ફોટો એડ કરવામાં આવે. અમારી એન્ગેજમેન્ટનું કાર્ડ પણ કસ્ટમાઇઝડ બનાવાયું હતું. એમાં પણ અમારા કપલ ફોટા મુકાયા હતાં. મારી મહેંદીમાં એક હાથ પર અમે દુલ્હા દુલ્હનનું ચિત્ર અને બીજા હાથ પર મારા મમ્મી-પપ્પા અને મારા ભાઈનું ચિત્ર દોરાયું હતું.

બે-ત્રણ વર્ષથી આવો ટ્રેન્ડ છે

પહેલા લગ્નની બધી તૈયારીઓ પેરેન્ટ્સ કરતા. દુલ્હા દુલ્હનને મંડપમાં જઈને બેસવાનું રહેતું. એ ચિત્ર હવે બદલાયું છે. દુલ્હા દુલ્હન પણ પોતાના મેરેજમાં એક્ટિવલી પાર્ટ લેતાં થયા છે અને તેને લાગણીનો સ્પર્શ આપવા લાગ્યા છે. લગ્નની જે જે વિધિઓ એન્જોય કરી હોય લગ્ન પહેલાં જે અનુભવો કર્યા હોય તેને બ્રાઇડ પોતાના કપડામાં, પોતાની મહેંદીમાં જોડીને લગ્ન પ્રસંગની દરેક મુવમેન્ટને જીવનભરનું સંભારણું બનાવી દે છે. હવે તો દુલ્હન પોતાના કસ્ટમાઇઝડ બ્રાઇડલ વેરને એક ફેમમાં જડી ને તેને પોતાના ઘરમાં શો થાય તે રીતે મૂકે છે.

બાળક સમજદાર થાય ત્યારે એના જીવનમાં મિત્રો બનાવવાની શરૂઆત સ્કૂલથી થાય છે, અને એ મિત્રો સાથેની સાથે મગજની પાટી પર કાયમ માટે સંકિત થઈ જતી હોય છે. જેમણે સ્કૂલ છોડ્યાને 15-20 વર્ષ કે 40-45 વર્ષ થયાં છે તેઓને ક્યારેક ક્યારેક એવું થઈ જતું હોય છે કે, ફરી સ્કૂલમાં જઈએ એ નિર્દોષ મજાક મરતી, તોફાન એકવાર ફરી કરીને સ્કૂલની ઇમારતને ગજવી દઈએ. સોશયલ મીડિયાનો જમાનો આવ્યો અને એ સ્કૂલ સમયના પાછળ છૂટી ગયેલા મિત્રો ફરી એકમેકના સંપર્કમાં આવવા લાગ્યા અને પછી સ્કૂલ ડેઝની મેમરી રીક્રિએટ કરવાનો ટ્રેન્ડ આવ્યો. 30-35 વર્ષના કે 50-60 વર્ષના થઈ ચૂકેલા ફ્રિન્ડ્સ અને મેલ પોતાના સ્કૂલના મિત્રો સાથે ફરી એકવાર સ્કૂલમાં ધમાચકડી મચાવવા પહોંચી જાય છે અને એ સમયે ફરી રીતે ભણતા, શું કરાવતો કરતા, ટીચર્સ દ્વારા સજાના ભાગરૂપે હથેળી પર મારવામાં આવતા કસ્ટર, ફૂટપટ્ટીના સીન ફરી ભજવી મેમરી રીક્રિએટ કરવામાં આવી રહી છે. જૂના સ્ટુડન્ટ્સ ફરી સ્કૂલમાં પહોંચે ત્યારે તેઓ કેવી ભાવુક ક્ષણો અનુભવે છે, સ્કૂલમાં ફરી પગ મૂકી ફર્થ યાદો તાજી કરાય છે, તેના વિશે જાણીએ...

બેક ટુ સ્કૂલ

ફરી પોતાની સ્કૂલમાં ભેગા થઈ મેમરીઝ રિક્રિએટ કરતાં જુના ક્લાસમેટ્સ

સ્કૂલના પ્લેગ્રાઉન્ડ પર ખો-ખો રમ્યા, ક્લાસમાં ચોપડા ખોલીને બેઠા

પાર્થ ભટ્ટે જણાવ્યું કે 2012 સુધીનો સમય સ્કૂલ ટાઈમ હતો. તે મારા ક્લાસમેટ જેમાં 7થી 8 ગર્લ્સ અને 20 બેટલ્સ અને બોયઝ તથા સ્ટુડન્ટ્સ 2024માં ફરી સ્કૂલમાં ભેગા થયા હતાં. જે ક્લાસમાં ભણતાં જે તોફાન કરતા તે મેમરી રિક્રિએટ કરી. અમે ફ્રેન્ડ્સ તો પ્લેગ્રાઉન્ડ પર વધારે રહેતા તો હવે જ્યાં મળ્યા ત્યાં ક્રિકેટ, ખો-ખો, કબડ્ડી રમ્યા હતા. એ સમયે પીપરમિન્ટ, લોલીપોપ, બુમર આવી ચોકલેટ્સ ઉપરાંત ચણી બોર, કોહું, આંબલીનો ટેસ્ટ પણ લીધો હતો. સ્કૂલના મિત્રો કોઈ દિવસ નથી ભુલાતા પણ મોટા થયા બાદ કરીયર, પરિવારની જવાબદારીમાં સ્કૂલના મિત્રોને મળી નથી શકાતું એટલે અમે ભેગા થઈ સ્કૂલના એ ડેઝની મેમરી રિક્રિએટ કરી હતી.

પી.ટી. ના ટીચર જે એક્સરસાઈઝ કરાવતા તે ફરી મેદાન પર કરીને યાદો તાજા કરે

પહેલા સ્કૂલના ગ્રાઉન્ડ પર પી.ટી. ટીચર કેટલીક એક્સરસાઈઝ અઠવાડિયામાં એકાદ બે વખત કરાવતા. જૂના સ્ટુડન્ટ્સ પોતાના ગ્રુપ સાથે ફરી સ્કૂલમાં પગ મૂકે છે ત્યારે પ્લેગ્રાઉન્ડ પર એ સમયની એક્સરસાઈઝ ફરી જૂની યાદોને રિક્રિએટ કરે છે. આવા ગ્રુપ સ્કૂલમાં પ્રવેશતા જ સ્કૂલના પગથિયાને નમન કરે છે.

ટીચર જે રીતે હથેળી પર કસ્ટર કે ફૂટપટ્ટી મારતા તે સીન પણ રિક્રિએટ કરે છે.

સમયના ઘણા જૂના

હતાં ત્યાં બુક્સ ખોલીને બેઠા અને ક્લાસરૂમમાં જે તોફાન કરતા તે મેમરી રિક્રિએટ કરી. અમે ફ્રેન્ડ્સ તો પ્લેગ્રાઉન્ડ પર વધારે રહેતા તો હવે જ્યાં મળ્યા ત્યાં ક્રિકેટ, ખો-ખો, કબડ્ડી રમ્યા હતા. એ સમયે પીપરમિન્ટ, લોલીપોપ, બુમર આવી ચોકલેટ્સ ઉપરાંત ચણી બોર, કોહું, આંબલીનો ટેસ્ટ પણ લીધો હતો. સ્કૂલના મિત્રો કોઈ દિવસ નથી ભુલાતા પણ મોટા થયા બાદ કરીયર, પરિવારની જવાબદારીમાં સ્કૂલના મિત્રોને મળી નથી શકાતું એટલે અમે ભેગા થઈ સ્કૂલના એ ડેઝની મેમરી રિક્રિએટ કરી હતી.

સ્કૂલની લાઈબ્રેરી કે હાલના વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરવા ડોનેશન આપે છે

20-25 વર્ષ પહેલાં સ્કૂલનું જે સ્ટ્રક્ચર હતું તે તો હવે બદલાઈ ગયું હોય. જુના વિદ્યાર્થીઓને પોતાની સ્કૂલ માટે લાગણી હોય છે. તેઓ સ્કૂલની લાઈબ્રેરીમાં પુસ્તકો માટે કે જર્જરિત થઈ ચૂકેલા ક્લાસરૂમ માટે ડોનેશન આપી સ્કૂલને આર્થિક રીતે મદદગાર બને છે.

ક્લાસ રૂમમાં સેલ્ફી પોઝન્ટ બનાવી જૂની મેમરીને રિક્રિએટ કરી

60 વર્ષના ભાવનાબેન પટેલે જણાવ્યું કે હું કોટ વિસ્તારની એક ગર્લ્સ સ્કૂલમાં

1982 સુધી ભણી હતી. 2023માં મારી ખાસ 10થી 12 ફ્રેન્ડ્સ તથા સ્કૂલની અન્ય

સ્ટુડન્ટ્સ ફરી સ્કૂલમાં ભેગા થયા હતા. દરેક ક્લાસરૂમને સેલ્ફી પોઝન્ટ બનાવ્યો હતો. જે ક્લાસમાં ભણતા હતા ત્યાં બેચ પર જઈને બેઠા અને સ્કૂલમાં કેવી મજાક મરતી કરતા તે યાદોને રિક્રિએટ કરી. સ્કૂલમાં તે સમયે જે બેલ હતો તેવો બેલ અમે લઈ આવી તે વગાડ્યો હતો હતો. ત્યારે કમરપ, બોર, આંબલીની એક લારી રહેતી તેવી લારી સ્કૂલમાં મુકાવી હતી. આ ઉપરાંત સ્કૂલની બહાર રસ્ટાવાળા ખમણ મળતા તેવા ખમણની ડિશની વ્યવસ્થા પણ કરી હતી.

